

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572 ze zm.) oraz art. 11g ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 311), zwanej dalej „specustawą drogową” po rozpatrzeniu odwołania z dnia Pana [REDAKTOWANO] i Pana [REDAKTOWANO] od decyzji Starosty Kartuskiego nr B.6740.537.2024.AC z dnia 20 września 2024 r. o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa drogi gminnej w miejscowości Łyśniewo”, wydanej dla Wójta Gminy Sierakowice,

utrzymuję w mocy zaskarżaną decyzję.

UZASADNIENIE

Jak wynika z akt sprawy Wójt Gminy Sierakowice wnioskiem z dnia 29 marca 2024 r., uzupełnionym i skorygowanym w trakcie prowadzonego postępowania, wystąpił do Starosty Kartuskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa drogi gminnej w miejscowości Łyśniewo”. Inwestor wniósł także o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, uzasadniając konieczność jego nadania interesem społecznym.

Po przeprowadzeniu postępowania Starosta Kartuski wydał w dniu 20 września 2024 r. decyzję nr B.6740.537.2024.AC o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa drogi gminnej w miejscowości Łyśniewo” (dalej też decyzja ZRID) oraz nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Od powyższego rozstrzygnięcia w ustawowo przewidzianym terminie odwołanie wnieśli:

1. Pan [REDAKTOWANO] – pismem z dnia 7 października 2024 r., nadanym w dniu 8 października 2024 r. w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego,
2. Pan [REDAKTOWANO] – pismem z dnia 8 października 2024 r., nadanym w dniu 8 października 2024 r. w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego.

Obaj skarżący zażądali uchylecia decyzji z dnia 20 września 2024 r. oraz uchylecia nadanego jej rygoru natychmiastowej wykonalności.

Wojewoda Pomorski wezwał skarżących – Pana Marka [REDAKTOWANO] pismem nr B.6740.537.2024.AC-a z dnia 30 października 2024 r. i Pana [REDAKTOWANO] pismem nr B.6740.537.2024.AC-b z dnia 30 października 2024 r. - do usunięcia braków formalnych odwołania, poprzez dostosowanie treści odwołania do wymogów określonych w art. 11g ust. 1a specustawy drogowej, czyli: wskazania zarzutów odnoszących się do decyzji Starosty Kartuskiego, związanych z naruszeniem konkretnych przepisów prawa, wraz z uzasadnieniem i wykazaniem powiązania treści rozstrzygnięcia zawartego w decyzji z wadliwym zastosowaniem przepisów prawa, ponadto określenia istoty i zakresu żądania będącego przedmiotem odwołania

Odpowiedzi na powyższe Pan [REDAKTOWANO] udzielił przy pismach: z dnia 12 listopada 2024 r. oraz z dnia 27 listopada 2024 r. Stwierdził, że w zaskarżonym rozstrzygnięciu doszło do naruszenia

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

art. 75 § 1, art. 76 § 3, art. 77 § 1, art. 78 i art. 80 Kpa, poprzez „brak przeprowadzenia wniosków dowodowych”. Skarżący wyjaśnił, że 2 grudnia 2013 r. decyzją nr B.6740.1526.2013.AL uzyskał pozwolenie na budowę budynku mieszkalnego. Inwestycja ta zakładała również realizację zjazdu. Natomiast wydana przez Starostę Kartuskiego decyzja ZRID wprowadziła zmiany w stosunku do zaprojektowanego wcześniej zjazdu, a to z kolei przyczyniło się do wprowadzenia ograniczeń z korzystania z nieruchomości skarżącego, gdyż jak tłumaczy, został on pozbawiony możliwości wjazdu do garażu, chyba że dokona zmiany wydanego pozwolenia na budowę. Skarżący poniosł również, że w jego ocenie naruszony został 11f ust 1, pkt 8 c specustawy drogowej w związku z 35 ustawy Prawo budowlane. Końcowo skarżący zażądał nałożenia na organ I instancji obowiązku sporządzenia i dołączenia do akt „profilu podłużnego dla inwestycji: „Budowa drogi gminnej Załakowo-Łyśniewo” tj. profil podłużny drogi pokazujący: odległości, spadki, wysokość rzędnej terenu, wysokość projektowanej rzędnej jezdni, wysokość rzędnych projektowanych kolizji, itp. z uwzględnieniem prawidłowego zastosowania definicji ustawowych w odniesieniu do def. drogi oraz pasa drogowego”.

Z kolei Pan [REDAKTOWANE] na wezwanie Wojewody Pomorskiego z dnia 30 października 2024 r. odpowiedział pismem z dnia 12 listopada 2024 r. oraz pismem z dnia 25 listopada 2024 r. Skarżący stwierdził, że organ I instancji dopuścił się naruszenia art. 75 § 1, art. 76 § 3, art. 77 § 1, art. 78 i art. 80 Kpa, poprzez „brak przeprowadzenia wniosków dowodowych” i oceny dowodów. Skarżący wyjaśnił, że podstawową kwestią wymagającą wyjaśnienia jest sprawa powiązania omawianej inwestycji drogowej z inną, równoległą inwestycją drogową. W ocenie skarżącego inwestycja pn. „Budowa drogi gminnej w miejscowości Łyśniewo” powinna być rozpatrywana łącznie z inwestycją pn. „Budowa drogi gminnej Załakowo-Łyśniewo”. Rozbicie tych inwestycji drogowych na dwie, zdaniem skarżącego posłużyło obejściu prawa wyrządzonego na jego szkodę. Jak zauważył skarżący w projekcie zatwierdzonym w ramach realizacji inwestycji pn. „Budowa drogi gminnej Załakowo-Łyśniewo” zabrakło rysunku profilu podłużnego, z którego można by odczytać przebieg niwelety projektowanej drogi oraz długość odcinka drogi, zgodnego z definicją ujętą w ustawie o drogach publicznych. Profil taki natomiast znajduje się projekcie budowlanym zatwierdzonym zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzją ZRID. W opinii skarżącego taka sytuacja nie pozwala ocenić jaka jest rzeczywista długość projektowanej drogi oraz że, w jego przekonaniu, długość ta, po zsumowaniu długości obu odcinków, przekracza 1 km. Tym samym, jak tłumaczy skarżący, w omawianej sprawie doszło do sytuacji, w której zaskarżona decyzja wydana została bez wymaganej oceny oddziaływania na środowisko. Dodatkowo brak rysunku profilu w projekcie inwestycji pn. „Budowa drogi gminnej Załakowo-Łyśniewo” powoduje, że nie można dokonać oceny prawidłowości wykonania projektów, gdyż jak tłumaczy skarżący, nie sposób ocenić czy niwelety obu odcinków są ze sobą spójne oraz czy projekt drogi został zrealizowany z zachowaniem zasad bezpieczeństwa ruchu np. w kwestii przebudowywanego skrzyżowania. W konsekwencji skarżący zażądał nałożenia na organ I instancji obowiązku sporządzenia i dołączenia do akt „profilu podłużnego dla inwestycji: „Budowa drogi gminnej Załakowo-Łyśniewo” tj. profil podłużny drogi pokazujący: odległości, spadki, wysokość rzędnej terenu, wysokość projektowanej rzędnej jezdni, wysokość rzędnych projektowanych kolizji, itp. z uwzględnieniem prawidłowego zastosowania definicji ustawowych w odniesieniu do def. drogi oraz pasa drogowego”.

Rozpatrując przedmiotową sprawę w trybie odwoławczym, Wojewoda Pomorski stwierdza co następuje:

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać, w miarę możliwości, bezsprzecznie ustalone.

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 Kpa. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów Kpa, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

Mając na uwadze powyższe, w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego Wojewoda rozpatrzył ponownie wniosek inwestora o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Starostę Kartuskiego, w tym zbadał poprawność postępowania organu I instancji oraz poprawność wydanej przez niego decyzji, jak również rozpoznał zarzuty podniesione przez skarżących.

Analizując złożony przez inwestora wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej organ odwoławczy uznał, że zawiera on elementy wymienione w art. 11d ust. 1 specustawy drogowej, bowiem inwestor do wniosku dołączył mapę w skali 1:500 przedstawiającą proponowany przebieg drogi, analizę powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, mapę zawierającą projekt podziału nieruchomości, określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu oraz trzy egzemplarze projektu zagospodarowania terenu i projektu architektoniczno-budowlanego przedmiotowej inwestycji. Ponadto we wniosku inwestor określił nieruchomości, które planowane są do przejęcia na rzecz jednostki samorządu terytorialnego.

Projekt budowlany został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane. Zgodnie z art. 34 ust. 3d tej ustawy, do projektu dołączono dokumenty wymienione w tym przepisie, w tym oświadczenie projektanta i sprawdzającego o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej. Po dokonaniu analizy przedłożonego przez inwestora projektu budowlanego, organ odwoławczy stwierdził, że spełnia on wymagania określone w art. 34 ust. 2 i ust. 3 ustawy Prawo budowlane oraz w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1679, z późn.zm.).

Do wniosku inwestor dołączył również wymagane opinie, o których mowa w art. 11 b ust. 1 oraz art. 11d ust. 1 pkt 8 specustawy drogowej lub złożył oświadczenie o braku ich uzyskania w terminie przewidzianym ustawą. Załączył również decyzję Dyrektora Zarządu Zlewni w Gdańsku Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie nr GD.ZUZ.3.4210.263.2023.BS z dnia 6 września 2023 r. o udzieleniu Wójtowi Gminy Sierakowice pozwolenia wodno-prawnego na wykonanie urządzeń wodnych: wylotu nr 1 na dz. 11, obr. Łyśniewo, gm. Sierakowice, rowu przydrożnego nr 1 na dz. nr 10/2, 11, 12, 13, 18, obr. Łyśniewo, gm. Sierakowice. Zatwierdzony omawianą decyzją ZRID projekt jest zgodny z tą decyzją. Przedmiotowego zamierzenia nie zakwalifikowano do katalogu przedsięwzięć wskazanych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. W konsekwencji dla niniejszego wniosku nie była wymagana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, a także nie zachodziła potrzeba dołączenia dokumentu, o którym mowa w art. 11d ust. 7b specustawy drogowej.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Starostę Kartuskiego postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu II instancji, Starosta Kartuski prawidłowo, działając na podstawie art. 11d ust. 5 specustawy drogowej, poinformował strony pismem z 11 lipca 2024 r. o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, poinformował strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy, a także o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z tą dokumentacją, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

i obowiązków. Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o powyższym w drodze obwieszczenia ogłoszonego w lokalnej prasie oraz umieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej i na tablicy ogłoszeń Starostwa Powiatowego w Kartuzach i Urzędu Gminy Sierakowice. Zgodnie z art. 11f ust. 3 specustawy drogowej organ I instancji doręczył decyzję wnioskodawcy, a pozostałe strony zawiadomił o jej wydaniu w drodze obwieszczenia umieszczonego na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej Starostwa Powiatowego w Kartuzach i Urzędu Gminy Sierakowice, a także przez ogłoszenie w prasie lokalnej. Dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych inwestycją organ I instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomienia z 20 września 2024 r., wysłanego na adres wskazany w katastrze nieruchomości. W zawiadomieniach oraz w obwieszczeniu zamieszczono, zgodnie z art. 11f ust. 4 specustawy drogowej, informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

Kontrolowana decyzja Starosty Kartuskiego czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 specustawy drogowej, zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie. Zaskarżona decyzja Wojewody Pomorskiego określa również termin wydania nieruchomości, o którym mowa w art. 16 ust. 2 specustawy drogowej. Pozytywnie także należy ocenić określenie przez Starostę Kartuskiego – biorąc pod uwagę dyspozycję art. 16 ust. 2 specustawy drogowej – ww. terminu na 120 dzień od dnia uzyskania waloru ostateczności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Organ zobowiązany był bowiem tak uczynić wobec uzasadnionego wystąpienia przez inwestora o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Z kolei w odniesieniu do zarzutów postawionych w odwołaniach Pana [REDAKTOWANE] i Pana [REDAKTOWANE] Wojewoda zważył i ustalił, co następuje.

Organ odwoławczy pismem z dnia 4 grudnia 2024 r. wezwał inwestora do szczegółowego wypowiedzenia się w sprawie zarzutów podniesionych przez skarżących. Inwestor, stosownie do wezwania Wojewody, odniósł się do uwag skarżących w piśmie z dnia 20 grudnia 2024 r. Stanowisko inwestora organ odwoławczy, działając w oparciu o art. 9 Kpa, przesłał skarżącym pismem z 17 października 2025 r., zawiadamiając jednocześnie, stosownie do art. 10 Kpa, o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszanych żądań, w terminie 7 dni od dnia otrzymania tego pisma, oraz o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym, w tym uzupełnieniami dokonanymi przez inwestora w ramach dodatkowego postępowania wyjaśniającego.

Dodatkowo pismem z dnia 20 maja 2025 r. Wojewoda Pomorski wezwał Pana [REDAKTOWANE] do złożenia wyjaśnień, czy na działce nr 22/2 została rozpoczęta budowa budynku mieszkalnego jednorodzinnego, w oparciu o pozwolenie na budowę nr B.6740.1526.2013.AL. Organ zaznaczył, iż z mapy do celów projektowych, na której został sporządzony projekt zagospodarowania zaskarżonej inwestycji drogowej, nie wynika aby na działce nr 22/2 znajdował się budynek. Wojewoda zobowiązał skarżącego do udzielenia powyższych wyjaśnień w terminie 14 dni od otrzymania wezwania, informując, iż w przypadku nieudzielenia odpowiedzi, sprawa zostanie rozstrzygnięta w oparciu o dotychczasowy materiał dowodowy. Pan [REDAKTOWANE] nie udzielił odpowiedzi na wezwanie Wojewody z dnia 20 maja 2025 r.

Przechodząc następnie do odpowiedzi na zarzuty skarżących, na wstępie zauważyć należy, że zarówno Starosta orzekający w sprawie jako organ I instancji, jak i Wojewoda działający jako organ odwoławczy, pełnią w procesie inwestycyjnym funkcję organów, które będąc właściwe do wydania decyzji w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, nie są jednocześnie uprawnione do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji drogowej, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 specustawy drogowej, to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości. Zarówno Starosta, jak i organ

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

odwoławczy mogą działać tylko w granicach tego wniosku i nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy I i II instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach specustawy drogowej, bowiem stosownie do przepisu art. 11e specustawy drogowej nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Dodatkowo zaznaczyć należy, iż podmiot wnoszący odwołanie musi wykazać istnienie po jego stronie interesu prawnego, czyli konkretnego i aktualnego prawnie chronionego interesu, który może być realizowany na gruncie określonego przepisu prawa najczęściej materialnego, bezpośrednio wiążącego zaskarżony akt z indywidualną i prawnie chronioną sytuacją strony. Taki obowiązek determinuje też zakres zaskarżenia decyzji w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Zakres prowadzonego postępowania weryfikacyjnego musi ściśle odpowiadać interesowi prawnemu podmiotu kwestionującego decyzję dotyczącą zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Inwestycje tego typu mają złożony charakter, a inwestor działa w interesie publicznym, tym samym odwołanie od decyzji wydawanych w postępowaniach dotyczących inwestycji liniowych należy rozpatrywać z uwzględnieniem prymatu interesu publicznego tylko w odniesieniu konkretnego interesu prawnego odwołującego (por. wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 czerwca 2018 r., sygn. akt VII SA/Wa 1012/18 i z dnia 13 sierpnia 2019 r., sygn. akt VII SA/Wa 1249/19).

Z akt sprawy wynika, że w omawianym postępowaniu zamierzeniem inwestycyjnym objęta została należąca do Pana [REDAKTOWANE] działka nr 22/2 w obrębie Łyśniewo, podzielona zaskarżoną decyzją ZRID na działki o nr 22/3, 22/4 i 22/5, które przeznaczone zostały pod inwestycję drogową oraz na działkę nr 22/6, która pozostała własnością skarżącego. W odniesieniu do drugiego odwołującego się, tj. Pana [REDAKTOWANE] wnioskiem ZRID objęte zostały należące do niego działki nr 11 i 12 w obrębie Łyśniewo. Działka nr 11 podzielona została na działki nr 11/1, 11/2 i 11/3, a działka nr 12 podzielona została na działki nr 12/1 i 12/2, przy czym nowowydzielone działki nr 11/1, 11/2 i 12/2 znalazły się w liniach rozgraniczających inwestycję, natomiast działki nr 11/3 i 12/1 pozostały we władaniu Pana [REDAKTOWANE].

Odnosząc się do zarzutu Pana [REDAKTOWANE] jakoby organ I instancji wydając decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie uwzględnił faktu, że skarżący w 2013 r. uzyskał decyzję o pozwoleniu na budowę budynku mieszkalnego jednorodzinnego na działce nr 22/2, należy stwierdzić, że zarzut ten jest bezzasadny.

Z akt sprawy, w szczególności z aktualnej mapy do celów projektowych sporządzonej na potrzeby niniejszego postępowania, nie wynika, aby na działce skarżącego został wybudowany budynek objęty pozwoleniem na budowę z dnia 2 grudnia 2013 r. (decyzja nr B.6740.1526.2013.AL), ani nawet aby znajdował się tam obiekt w budowie. Okoliczność ta została również jednoznacznie potwierdzona przez inwestora w jego wyjaśnieniach złożonych w toku postępowania odwoławczego (pismo z dnia 20 grudnia 2024 r.). Inwestor stwierdził, że na działce nr 22/2 nie ma żadnych śladów rozpoczęcia robót budowlanych związanych z pozwoleniem wydanym w 2013 r. Skarżący natomiast, mimo skierowanego do niego przez Wojewodę wezwania do wyjaśnienia tej kwestii, nie przedstawił żadnych informacji, które mogłyby podważyć powyższe ustalenia.

Jednocześnie należy zauważyć, że zgodnie z art. 37 ust. 1 ustawy – Prawo budowlane, decyzja o pozwoleniu na budowę wygasa, jeżeli budowy nie rozpoczęto w terminie 3 lat od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna. Biorąc pod uwagę, że z akt sprawy oraz z aktualnej mapy do celów projektowych nie wynika, aby w okresie ponad 12 lat od uzyskania pozwolenia na budowę zostały rozpoczęte jakiegokolwiek roboty budowlane, a także uwzględniając zaniechanie udzielenia wyjaśnień

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

skarżącego w tym zakresie, należy uznać za wysoce prawdopodobne, iż decyzja mogła wygasnąć na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy – Prawo budowlane. W konsekwencji nie można uznać, aby mogła ona na obecnym etapie wywoływać skutki prawne, które wymagałyby uwzględnienia przez organ przy wydawaniu decyzji ZRID.

Podkreślić również należy, że pozwolenie na budowę z 2013 r. obejmowało wyłącznie budowę budynku mieszkalnego jednorodzinnego, natomiast nie obejmowało budowy zjazdu z drogi publicznej. Zatwierdzony wówczas projekt budowlany jedynie wskazywał lokalizację planowanego w przyszłości zjazdu, lecz nie stanowił podstawy do jego realizacji.

Ponadto, zgodnie z wyjaśnieniami inwestora przedstawionymi w toku postępowania odwoławczego, projektowana lokalizacja zjazdu na działkę nr 22/2 została na etapie planowania inwestycji wstępnie uzgodniona z żoną skarżącego. Wyjaśnienia te zostały skarżącemu udostępnione, jednak nie odniósł się on do nich w jakikolwiek sposób i nie zaprzeczył twierdzeniom inwestora.

Niezależnie od powyższego zauważyć należy, iż nawet jeśli skarżący nie zamierza korzystać ze zjazdu zatwierdzonego zaskarżoną decyzją ZRID, to nic nie stoi na przeszkodzie, aby – zgodnie z obowiązującymi przepisami – wystąpił do zarządcy drogi o uzgodnienie innej lokalizacji zjazdu, bardziej odpowiadającej jego zamierzeniom inwestycyjnym. Potwierdza to stanowisko zarządcy drogi wyrażone w piśmie z dnia 20 grudnia 2024 r. Z ustaleń projektowych wynika, że rzeźba terenu oraz projektowane rzędne drogi i przyległego do niej terenu działki nr 22/2 pozwalają na wykonanie zjazdu również w poprzedniej lokalizacji, która była brana pod uwagę w decyzji o pozwoleniu na budowę z 2013 r. – o ile zostanie to uzgodnione z właściwym zarządcą drogi.

W odniesieniu do podnoszonego przez Pana [REDAKTOWANE] zarzutu naruszenia art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. c specustawy drogowej w związku z art. 35 ustawy – Prawo budowlane, stwierdzić należy, że został sformułowany w sposób ogólnikowy i nieprecyzyjny. Skarżący nie wyjaśnił, na czym konkretnie – jego zdaniem – miałyby polegać uchybienie tym przepisom, nie przedstawił żadnych argumentów ani okoliczności faktycznych, które mogłyby wskazywać na ich naruszenie. Jednocześnie z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika jednoznacznie, że w ramach przedmiotowej inwestycji drogowej nie przewiduje się przeprowadzenia żadnych robót rozbiórkowych, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. c specustawy drogowej. Projektowane prace nie ingerują także w istniejące uzbrojenie terenu – w szczególności żadne sieci zlokalizowane w obszarze planowanych robót nie wymagają przebudowy ani przeniesienia.

W konsekwencji brak jest podstaw do przyjęcia, że przywołane przez skarżącego przepisy zostały naruszone w toku postępowania.

Odnosząc się do zarzutu Pana [REDAKTOWANE] dotyczącego konieczności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji, organ odwoławczy stwierdza, że zarzut ten jest bezzasadny.

Skarżący wywodzi, że budowa drogi objętej niniejszym wnioskiem ZRID powinna być traktowana łącznie z inną inwestycją drogową, tj. inwestycją pn. "Budowa drogi gminnej relacji Załakowo-Łyśniewo", dla której została wydana decyzja Starosty Kartuskiego nr B.6740.7.44.2023.AC z dnia 4 marca 2024 r., jako jedno przedsięwzięcie. Skarżący twierdzi, że łączna długość odcinków dróg objętych tymi inwestycjami – zgodnie z jego obliczeniami - przekracza 1 km, przez co inwestycje te stanowią przedsięwzięcie które może potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 62 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Tym samym, zdaniem skarżącego, w omawianej sprawie inwestor powinien był przedłożyć decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, czego jednak nie uczynił.

Wyjaśnić zatem należy, że zgodnie ze przywołanym powyżej przepisem, budowa lub przebudowa drogi o całkowitej długości nawierzchni twardej poniżej 1 km nie jest zaliczana do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których wymagane jest uzyskanie decyzji środowiskowej. W niniejszej sprawie, długość nawierzchni twardej projektowanej

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

drogi wynosi 165,15 m i jest znacznie poniżej tego progu.

Organ odwoławczy nie podziela stanowiska strony skarżącej, że przedmiotową inwestycję należy traktować łącznie z inną, realizowaną przez tego samego inwestora, inwestycją drogową, dla której została wydana decyzja ZRID nr B.6740.7.44.2023.AC z dnia 4 marca 2024 r., jako jedno przedsięwzięcie. Wprawdzie obie inwestycje łączą się na skrzyżowaniu, jednak należy podkreślić, że dotyczą realizacji odrębnych dróg lokalnych. Budowa drogi objęta niniejszym postępowaniem ZRID stanowi odrębne przedsięwzięcie, tj. budowę odcinka lokalnej drogi gminnej w śladzie istniejącej drogi nr 152003 G, podczas gdy droga, której realizacja zatwierdzona została decyzją z dnia 4 marca 2024 r. obejmowała budowę odcinka drogi gminnej relacji Załakowo – Łyśniewo (który połączył istniejące drogi gminne o numerach 152001G i 152003G) oraz budowę odcinka drogi gminnej nr 152001G. Inwestycje te nie tworzą jednego przedsięwzięcia, lecz stanowią odrębne inwestycje drogowe.

Przyjęcie natomiast poglądu strony skarżącej, zgodnie z którym sama okoliczność, że obie te drogi zbiegają się na jednym skrzyżowaniu ma przesądzać o ich jedności jako przedsięwzięcia, prowadziłoby do wniosku, że cała sieć dróg publicznych w kraju stanowi jeden organizm, który należy traktować jako jedno przedsięwzięcie, a zatem każda najmniejsza inwestycja drogowa wymagałaby uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Tymczasem zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, charakter dróg publicznych zakłada ich wzajemne powiązanie oraz tworzenie sieci zapewniającej spójny system komunikacyjny. Poszczególne kategorie dróg publicznych tworzą układ umożliwiający nieprzerwany ruch oraz powszechną dostępność. W konsekwencji samo techniczne połączenie danej inwestycji z inną drogą publiczną nie stanowi podstawy do kwalifikowania kilku odrębnych zamierzeń budowlanych jako jednego przedsięwzięcia.

Po drugie, kilometraż zarówno drogi objętej niniejszą decyzją, jak i drogi realizowanej w ramach poprzedniej inwestycji (165,15 m i 682,73 m), został jednoznacznie określony w zatwierdzonych projektach zagospodarowania terenu (PZT), stanowiących część dokumentacji projektowej. Dokumenty te zostały prawidłowo sporządzone i zatwierdzone, a dane dotyczące poprzedniej inwestycji (zatwierdzonej decyzją Starosty Kartuskiego z dnia 4 marca 2024 r.) nie zostały skutecznie zakwestionowane w przewidzianym prawem trybie.

Mając na względzie powyższe ustalenia, należy stwierdzić, że na obecnym etapie postępowania żądanie obu skarżących, aby organ odwoławczy zobowiązał inwestora do sporządzenia nowych, uzupełniających rysunków projektowych - w tym rysunku profilu podłużnego drogi realizowanej w ramach inwestycji drogowej pn. „Budowa drogi gminnej relacji Załakowo-Łyśniewo” - jest niedopuszczalne. Żądanie to odnosi się do innego, odrębnego postępowania, które zostało już zakończone ostateczną decyzją, utrzymaną następnie w mocy przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku. W konsekwencji, w ramach niniejszego postępowania, brak jest jakiegokolwiek podstaw prawnych do ponownego badania prawidłowości przyjętych rozwiązań projektowych czy też do uzupełniania materiału dowodowego sprawy ostatecznie zakończonej, dotyczącej innej inwestycji drogowej.

Ponadto należy podkreślić, że wszelkie niezbędne informacje dotyczące prawidłowego funkcjonowania projektowanego odcinka drogi, będącego przedmiotem niniejszego postępowania odwoławczego, zostały ujęte w projekcie budowlanym zatwierdzonym decyzją ZRID z dnia 20 września 2024 r. Projekt ten obejmuje wszystkie elementy wymagane przepisami jako obligatoryjne, co zostało omówione we wstępnej części uzasadnienia. Dokumentacja została sporządzona przez projektantów posiadających stosowne uprawnienia budowlane, zgodnie z obowiązującymi normami oraz zasadami wiedzy technicznej. Zgodnie z art. 34 ust. 3d pkt 3 ustawy – Prawo budowlane, projektant składa oświadczenie potwierdzające, że projekt został opracowany zgodnie z obowiązującymi przepisami, w tym techniczno-budowlanymi, oraz z zasadami wiedzy technicznej. Projektant, jako osoba legitymująca się właściwymi kwalifikacjami zawodowymi, ponosi tym samym odpowiedzialność za prawidłowe przygotowanie projektu budowlanego.

Należy również zaznaczyć, że ani strona skarżąca, ani organ administracji architektoniczno-

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

budowlanej nie są uprawnieni do dokonywania szczegółowej, merytorycznej weryfikacji rozwiązań projektowych w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, o ile projekt zawiera wszystkie wymagane przepisami elementy i został sporządzony przez osoby posiadające stosowne uprawnienia. Organ administracji architektoniczno-budowlanej nie przeprowadza ponownych kalkulacji, przeliczeń ani analiz technicznych, które należą do kompetencji projektanta. Zakres kontroli organu w postępowaniu dotyczącym zatwierdzenia projektu budowlanego ogranicza się do badania zgodności projektu z obowiązującymi przepisami prawa oraz kompletności wymaganej dokumentacji, a nie do oceny zasadności przyjętych przez projektanta parametrów technicznych..

Dodać też należy, że w wypadku, kiedy odwołaniem objęta jest decyzja dotycząca zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, oddziaływującej na prawa wielu osób, czy też innych podmiotów wywodzone z własności (użytkowania wieczystego) nieruchomości, skarżący mogą wywodzić własny interes prawny, uzasadniający ich legitymację czynną, wyłącznie z konieczności ochrony własnego, indywidualnego określonego prawa i to tylko w tym zakresie w jakim decyzja lub jej część na prawo to rzeczywiście wpływa. Interes właścicieli konkretnych nieruchomości co do kwestionowania decyzji przesądzających o przebiegu inwestycji liniowych może dotyczyć wyłącznie tych odcinków, których przebieg skutkuje bezpośrednią ingerencją w ich prawa podmiotowe – prawo własności. Osoba, czy też inny podmiot, posiadający prawo własności, użytkowania wieczystego lub inne ograniczone prawo rzeczowe są stroną w decyzji, ale tylko w części dotyczącej ich nieruchomości. Z tej przyczyny przedmiotem odwołania może być zaskarżenie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, ale wyłącznie w części, w której dotyczy ona owego prawnie chronionego interesu prawnego strony skarżącej. Skarżący nie mają zatem interesu prawnego kwestionowania decyzji Starosty Kartuskiego dotyczącej inwestycji liniowej w innej części niż ta, która wiąże się z przysługującym skarżącym prawem własności do nieruchomości objętych tą decyzją (por. M. Wolanin, Ustawa o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Komentarz 2. Wydanie C.H. Beck Warszawa 2010, str. 93-94). Powyższa konstatacja pozwala na stwierdzenie, iż skarżący nie posiadają interesu prawnego zaskarżania w całości decyzji Starosty Kartuskiego.

Nie zasługuje również na uwzględnienie żądanie skarżących dotyczące uchYLENIA nadanego decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności jako nieuzasadnionego.

Przepisy specustawy drogowej przewidują szczególną regulację w zakresie możliwości nadania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygoru natychmiastowej wykonalności. Zgodnie z art. 17 ust. 1 specustawy drogowej starosta nadaje decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygor natychmiastowej wykonalności na wniosek właściwego zarządcy drogi, uzasadniony interesem społecznym lub gospodarczym. Podkreślić należy, że ocena czy taki interes ma miejsce została pozostawiona organowi wydającemu decyzję, przy czym ustawa nie wprowadza żadnych szczególnych kryteriów oceny takiego interesu. Konsekwencją takiego uregulowania musi być przyjęcie poglądu, że organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej ma szerokie możliwości korzystania z tej instytucji, a warunkiem legalności jej zastosowania jest wskazanie okoliczności, które uprawdopodobniają istnienie interesu społecznego lub gospodarczego. Literalna wykładnia przepisu art. 17 ust. 1 specustawy drogowej wskazuje przede wszystkim, że nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji jest obligatoryjne, jeżeli tylko właściwy zarządca drogi złoży wniosek uzasadniony interesem społecznym lub gospodarczym. Brak określenia w tym przepisie rodzaju i natężenia tego interesu wskazuje, że chodzi tu o jakikolwiek interes społeczny lub gospodarczy, co odróżnia instytucję uregulowaną w art. 17 ust. 1 tej ustawy od regulacji dotyczącej nadawania decyzjom administracyjnym rygoru natychmiastowej wykonalności, zawartej w art. 108 Kpa, gdzie nadanie decyzji rygoru możliwe jest ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 10 listopada 2010 r., sygn. akt II SA/Ke 649/10).

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

Przytoczony przepis art. 17 ust. 1 specustawy drogowej jest jednym z instrumentów mających zapewnić realizację celu specustawy drogowej jakim jest zapewnienie sprawnego przebiegu inwestycji drogowych, a tym samym szybkiej budowy i rozbudowy sieci dróg w kraju. Przez pryzmat takiego celu należy więc odczytywać regulację zawartą w art. 17 ust. 1 specustawy drogowej (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 października 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 1560/15). Powszechnie bowiem wiadomo, że budowa/rozbudowa dróg jest priorytetowym zadaniem władz publicznych, gdyż drogi mają zasadnicze znaczenie dla rozwoju kraju (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 listopada 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 1839/15).

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, że uzasadnienie przez inwestora wniosku o nadanie decyzji Starosty rygoru natychmiastowej wykonalności względami społecznymi wskazanymi we wniosku, tj. m.in. bezpieczeństwem ruchu czy uporządkowaniem odwodnienia pasa drogowego, stanowiło, w ocenie Wojewody, wystarczającą przesłankę do uwzględnienia tego wniosku przez organ orzekający w przedmiotowej sprawie. Organ I instancji w zaskarżonej decyzji uzasadnił przyczyny uwzględnienia wniosku inwestora o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, uznając za przekonującą argumentację przedstawioną we wniosku inwestora.

Zauważyć przy tym należy, że w przypadku drogi publicznej już sam przedmiot postępowania wskazuje, że jest nierozdzielnie związany z interesem społecznym i gospodarczym. Okoliczności dotyczące konieczności budowy nowych dróg publicznych, rozbudowy istniejących oraz o przyznaniu na ten cel środków finansowych i o związanym z tym obowiązku terminowego ich wykorzystania są powszechnie znane i jako takie nie wymagają dowodu (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 maja 2017 r., sygn. akt VII SA/Wa 164/17). W judykaturze dominuje tendencja do szerokiego interpretowania przesłanek nadania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygoru natychmiastowej wykonalności (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olszynie z dnia 16 czerwca 2011 r., sygn. akt II SA/Ol 299/11, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 10 listopada 2010 r., sygn. akt II SA/Ke 649/10, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 8 listopada 2012 r., sygn. akt II SA/Rz 740/11, wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 maja 2017 r., sygn. akt VII SA/Wa 164/17 i z dnia 15 października 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 1560/15).

W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego prezentowane jest stanowisko, iż poprawa jakości i bezpieczeństwa ruchu drogowego, usprawnienie transportu drogowego, jak i planowane terminy realizacji inwestycji, czy też efektywne gospodarowanie środkami publicznymi uzasadniają nadanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygoru natychmiastowej wykonalności (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 93/14, a także wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 października 2013 r., sygn. akt VII SA/Wa 1587/13).

Wobec powyższego, nie ulega wątpliwości, iż organ I instancji, nadając rygor natychmiastowej wykonalności decyzji Starosty Kartuskiego powołał się na obiektywne okoliczności uzasadniające nadanie tego rygoru.

Końcowo zauważyć należy, że bezsprzecznie to inwestor jest kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, określającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Zgodnie z powszechnie przyjmowanym w orzecznictwie sądowoadministracyjnym poglądem

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

dotyczącym przedmiotowej materii (zob. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z 13 listopada 2018 r., sygn. akt II OSK 2933/18, z 5 września 2018 r., sygn. akt II OSK 1737/18, z 13 września 2017 r., sygn. akt II OSK 1705/17, z 8 czerwca 2017 r., sygn. akt II OSK 2572/15, z 19 lipca 2016 r., sygn. akt II OSK 1373/16, z 25 maja 2016 r., sygn. akt II OSK 524/16, z 1 marca 2016 r., sygn. akt II OSK 2334/15, z 1 kwietnia 2015 r., sygn. akt II OSK 106/15, z 24 lutego 2015 r., sygn. akt II OSK 3221/14, z 2 kwietnia 2014 r., sygn. akt II OSK 2621/12, z 28 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 93/14, z 26 lipca 2013 r. sygn. akt II OSK 762/13, z 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, z 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1968/10, z 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK 2416/10, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), organ właściwy do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji.

W tym miejscu zasadnym jest również przywołanie stanowiska przedstawionego przez skład siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego w postanowieniu z dnia 17 grudnia 2014 r., sygn. akt II OPS/2/14, odmawiającym podjęcia, z wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich, uchwałą mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecnictwie sądów administracyjnych, „Czy przesłanki niezbędności i celowości realizacji inwestycji publicznej w kształcie przedstawionym przez inwestora, mieszczą się w zakresie oceny przez organ administracji publicznej wniosku inwestora o wydanie decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej (art. 11a ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych - Dz. U. z 2013 r., poz. 687 ze zm.), pod kątem spełniania przez ten wniosek dopuszczalności wyłączenia w rozumieniu art. 21 ust. 2 Konstytucji RP i art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2014 r., poz. 518 ze zm.)”. Według Sądu, Rzecznik Praw Obywatelskich w istocie rzeczy przedstawił do rozstrzygnięcia zagadnienie prawne, które dotyczy istotnego problemu konstytucyjnego, co do tego w jaki sposób ma być oceniana dopuszczalność pozbawienia własności z uwagi na cele publiczne (art. 21 Konstytucji RP i art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2023 r. poz. 344), zwanej dalej „ustawą o gospodarce nieruchomościami”) w sprawie o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej. Naczelny Sąd Administracyjny przywołał w ww. postanowieniu stanowisko Trybunału Konstytucyjnego zawarte w uzasadnieniu wyroku z dnia 16 października 2012 r., K 4/10, w którym Trybunał zwrócił uwagę na specyfikę spraw dotyczących budowy dróg publicznych, których budowa jest realizacją celu publicznego. Budowa bezpiecznych dróg w Polsce stanowi nadal priorytetowy cel publiczny, gdyż jest konieczna zarówno dla ochrony środowiska, jak i zdrowia, wolności i praw konstytucyjnych całych społeczności. Trybunał Konstytucyjny trafnie zwrócił uwagę, że po pierwsze, drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa, także tych wyłączonej; po drugie, uproszczona procedura wyłączenia z mocy prawa podczas realizacji inwestycji liniowych, obejmujących wiele nieruchomości, jest metodą skuteczną; po trzecie, lokalizacja (wytyczenie) drogi niejako narzuca listę nieruchomości, które muszą być zajęte, a zatem wyłączone. Jeżeli przyjmujemy, że przebieg drogi jest wyznaczony w sposób racjonalny przez grono specjalistów z zakresu transportu, geologii, ochrony środowiska, musimy przyjąć nieuchronność zajęcia ściśle oznaczonych gruntów pod budowę drogi. Trzeba mieć na względzie liniowy charakter inwestycji drogowych, który dyktuje w sposób naturalny pewne rozstrzygnięcia, w szczególności co do wyboru nieruchomości objętych decyzją i – w następstwie jej wydania – wyłączonej. Przy założonym przebiegu drogi – z jednej strony, wybór działek, przez które ma ona przebiegać, jest bardzo ograniczony albo wręcz wybór taki nie istnieje, z drugiej strony – wypadnięcie choćby jednej z grup wyłączonej nieruchomości może unicestwić całą inwestycję. Należy ponadto mieć na uwadze, że wniosek

o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej składa zarządca drogi (dla dróg

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

krajowych – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, dla dróg wojewódzkich – zarząd województwa, dla dróg powiatowych – zarząd powiatu, a dla dróg gminnych – odpowiednio wójt, burmistrz, prezydent miasta).

Co więcej, wyjaśnić należy, iż zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 specustawy drogowej w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w specustawie drogowej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy Prawo budowlane. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 ustawy Prawo budowlane, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę (decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej). Wynika z powyższego, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (stosownie do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Ocena decyzji w aspekcie poszanowania uzasadnionych interesów osób trzecich wymaga uwzględnienia, że inwestor realizujący inwestycję drogową działa w interesie publicznym, który ma prymat nad interesem prawnym jednostki, o ile nie narusza jego interesu prawnego w sposób niezgodny z prawem, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 marca 2016 r., sygn. akt II OSK 2334/15, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 czerwca 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 585/15).

Po wnikliwym przeanalizowaniu sprawy organ odwoławczy uznał, że przebieg planowanej inwestycji i przyjęte rozwiązania są prawidłowe. Stwierdzić należy także, że zarówno wniosek inwestora, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona decyzja Starosty Kartuskiego nie naruszają prawa, a wniesione zarzuty nie zasługują na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

DECYZJA NINIEJSZA JEST OSTATECZNA

Od decyzji przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku za pośrednictwem Wojewody Pomorskiego w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Jednocześnie poucza się strony, o tym iż:

1. Zgodnie z art. 199 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 poz.935) strony ponoszą koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.
2. Zgodnie z § 2 ust.3 pkt 1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021, poz.535) wpis stały wynosi w sprawach skarg z zakresu budownictwa i architektury 500 zł.
3. Przy uiszczaniu wpisu - zarówno gotówką do kasy właściwego sądu administracyjnego, jak i na rachunek bankowy tego sądu - należy wskazać tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany, oraz sygnaturę akt sądowych.
4. Zgodnie z art. 243 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 poz.935) stronie, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania, może być przyznane prawo pomocy przez ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Prawo pomocy

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

obejmuje, zgodnie z art. 244 § 1 ww. ustawy zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru.

5. Urzędowe formularze, o których mowa w ust.4, udostępniane są w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także w internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl/>.

Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

z upoważnienia Wojewody Pomorskiego

Dyrektor

Wydziału Infrastruktury

Małgorzata Cymerys

/dokument podpisany elektronicznie/

Otrzymują

1. Burmistrz Gminy Sierakowice,
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]
4. Starosta Kartuski, Wydział Budownictwa,
5. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Kartuzach,
6. WI-III/aa.

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>